

UZASADNIENIE

Na wstępie należy wskazać, że uzasadnienie wyroku z 19 marca 2021 roku zostanie sporządzone z pominięciem wzorów formularzy uzasadnienia wyroków, określonych w załącznikach do Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 listopada 2019 roku – Dz.U. 19/2349, wydanego na podstawie art. 99a k.p.k.

Z art. 424 KPK wynika, że uzasadnienie powinno zawierać zwięźle: (§ 1) 1) wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych; 2) wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku. § 2. W uzasadnieniu wyroku należy ponadto przytoczyć okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary, a zwłaszcza przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary, środków zabezpieczających oraz przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku. W tym zakresie art. 99a KPK niczego nie zmienił i elementy uzasadnienia niezmiennie pozostają takie same. Niemniej zauważyć należy, że w sprawach, w których jest dwóch oskarżonych i więcej niż 1 zarzut formularz jest kłopotliwy i sporządzenie uzasadnienia w tej formie zabiera więcej czasu niż sporządzenie uzasadnienia w formie sprzed nowelizacji. Nadto jest mniej czytelne. Tym samym mając na względzie również inne obowiązki służbowe, Sąd zdecydował o sporządzeniu uzasadnienia w formie jak niżej.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. została zawarta umową z dnia 20 września 2011 roku, w celu zakupienia P. K. położonego w K. przy ulicy (...), a następnie jego odrestaurowania i prowadzenia w nim działalności bankietowo-konferencyjnej. Od początku powstania Spółki wspólnikami spółki byli B. G. (1) i A. W.. Początkowo B. G. (1) i A. W. posiadali po 2.000 udziałów w spółce, obecnie B. G. (1) posiada 4.000 udziałów, a A. W. 2.000 udziałów. Od początku powstania spółki Prezesem Zarządu spółki był B. G. (1), a Wiceprezesem A. W.. Od 7 grudnia 2015 roku Prezesem Zarządu spółki jest M. P., Wiceprezesem B. G. (1). Przyczyną odwołania A. W. z funkcji Wiceprezesa Zarządu spółki był konflikt pomiędzy wspólnikami Spółki z powodu niejasności rozliczeń w spółce.

(informacja KRS k.1806 i nast., k.1901 i nast. tom I sądowy, zeznania świadka M. P., k. 1776v-1777 i k. 765-766, zeznanie świadka B. G. (1) k. 1780v-1786, k.737-738, k.841-842, zeznanie świadka K. K. (2) k. 1787v-1788, k.824-826)

W okresie od 2011 roku do 2015 roku pokrzywdzona spółka prowadziła prace remontowe, których celem była modernizacja zakupionej nieruchomości w postaci P. w K., przy ulicy (...) oraz dostosowanie jej do potrzeb prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Zgodnie z ustaleniami wspólników, A. W. prowadzący własną działalność gospodarczą miał wykonać większość prac remontowych. W sierpniu 2011 roku rozpoczęły się prace remontowe w zakresie remontu elewacji w P. stanowiącym własność spółki. Były one prowadzone przez PHU (...), która jednak ze względu na brak pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje nie mogła wykonać wszystkich przewidzianych prac. W styczniu 2012 roku A. W. przekonał B. G. (1) do podjęcia współpracy z firmą C.. Ł. B., która miała wykonywać zlecane prace etapowo, z wykorzystaniem materiałów zakupionych przez Spółkę. Do końca 2012 roku firma C.. Ł. B. zakończyła zlecane prace, a spółka rozliczyła się z Ł. B.. Spółka nie miała także zaległości wobec firmy PHU (...) za wykonane roboty budowlane, w tym za remont elewacji (strona północna) oraz adaptację pomieszczeń pałacowych .

(zeznania świadka B. G. (1) k. 1780v-1786, zeznanie świadka R. T. k. 1832-1832v, zeznanie świadka M. G. k. 1832v-1834, P. G. k.1796-1798, k.831-832, zeznania świadka M. P., k. 1776v-1777 i k. 765-766, zeznanie świadka A. G. k. 1786v-1787v, k.818-819, zeznanie świadka M. S. k. 1831v-1832, A. U. k.1788, k.821-k.822, opinie biegłego W. P. pisemne i ustne k. 1891-1887 oraz ze sprawy X GC 324/17, zestawienie faktur z 12.10.2020 r. zapłaconych na rzecz firm oskarżonych, k.1836 w zw. z k.1857 -1863)

W listopadzie 2014 roku w P. w K. zostało zorganizowane przyjęcie z okazji A., na którym B. G. (1) siedział przy jednym stole z Ł. B. i jego żoną. W trakcie przyjęcia Ł. B. nie poruszał żadnych kwestii dotyczących finansów, a w szczególności rzekomego niezapłacenia przez Spółkę za wykonane przez jego firmę prace.

Sprawami finansowymi Spółki w przedmiotowym czasie zajmowała się A. G.. Ł. B. domagał się zapłaty za fakturę niezwłocznie po jej wystawieniu. Denerwował się gdy nie było zapłaty z dnia na dzień. Rozliczeń pilnował na bieżąco.

(zeznanie świadka B. G. (1) k. 1780v-1786, zeznanie świadka A. G. k. 1786v-1787v)

Ł. B. nie skarżył się na brak zapłaty ze strony Spółki.

(zeznanie świadka M. K. k. 1789v-1790v, zeznania świadka P. G. k. 1796-1798v, zeznanie świadka M. S. k. 1831v-1832, zeznanie świadka M. G. k. 1832v-1834)

Poza firmami należącymi do A. W. i Ł. B. przy remoncie P. brały również udział: firma (...) – w zakresie stolarki okiennej, firma od centralnego ogrzewania, firma od cyklinowania parkietów oraz firma zajmująca się projektami z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

(zeznanie świadka B. G. (1) k. 1780v-1786, zeznanie świadka A. U. k. 1788-1788v, zeznanie świadka D. M. k. 1792-1792v, zeznanie świadka P. G. k. 1796-1798v)

W czerwcu 2016 roku Ł. B. wysłał (Spółka odebrała je w dniu 27 czerwca 2016 roku) pokrzywdzonej Spółce następujące faktury VAT:

1. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Konservacja detalu architektonicznego – elewacja południowa i zachowania P. w K.”, na kwotę 285.892,57 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
2. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Konservacja krat – elewacja południowa i zachowania P. w K.”, na kwotę 6.007,06 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
3. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Obróbki blacharskie – elewacja południowa i zachowania P. w K.”, na kwotę 35.747,56 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
4. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Prace remontowo-konserwatorskie elewacji wschodniej i północnej budynku P. położonego w K. przy ul. (...)”, na kwotę 246.000,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
5. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Prace remontowo-konserwatorskie elewacji wschodniej i północnej budynku P. położonego w K. przy ul. (...)”, na kwotę 184.500,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
6. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Prace remontowo-konserwatorskie elewacji wschodniej i północnej budynku P. położonego w K. przy ul. (...) FAKTURA KOŃCOWA”, na kwotę 154.229,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;
7. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Balustrada na południowym tarasie budynku P. położonego w K. przy ul. (...)”, na kwotę 12.300,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

8. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Częściowe ręczne wyburzenia ścian na terenie P. K. – FAKTURA KOŃCOWA”, na kwotę 66.543,62 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

9. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Zbrojenia i wylewki betonowe w budynku P. położonego w K. przy ul. (...)”, na kwotę 257.193,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

10. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Wykonanie szybu windowego w P. K.”, na kwotę 85.087,10 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

11. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Przygotowanie piwnicy P. K. dla potrzeb użytkowych – FAKTURA KOŃCOWA”, na kwotę 75.000,00 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

12. Faktura VAT numer (...) z datą wystawienia określoną na dzień 8 czerwca 2016 roku, nazwą usługi: „Prace remontowo-konserwatorskie w P. K. na poziomie parteru i pierwszego piętra”, na kwotę 353.700,04 zł, w której jako sprzedawcę wskazano C.. Ł. B., a jako nabywcę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.;

(Faktury VAT – k. 46-57, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 58-59 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017, protokół oględzin k.1438-1479)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pismem z dnia 22 czerwca 2016 roku poinformowała Ł. B. o odesłaniu doręczonych Spółce faktur z dnia 8 czerwca 2016 roku bez księgowania w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa. W uzasadnieniu Spółka podniosła, że faktury te dokumentują nie istniejące zdarzenia gospodarcze.

(pismo – k. 43-45 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Pismem z dnia 8 sierpnia 2016 roku Ł. B. reprezentowany przez adwokata wezwał pokrzywdzoną spółkę do zapłaty kwoty 1.762.199,95 zł do dnia 16 sierpnia 2016 roku.

(pismo – k. 60-62 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Pismem z dnia 26 sierpnia 2016 roku pokrzywdzona spółka oświadczyła pełnomocnikowi Ł. B., że nie uznaje rzekomego roszczenia formułowanego przez Ł. B. i wystawionych faktur VAT, które dokumentują nieistniejące zdarzenia gospodarcze i poświadczają nieprawdę.

(pismo – k. 64-65 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W grudniu 2016 roku Ł. B. złożył w Sądzie Okręgowym w Łodzi X Wydziale Gospodarczym pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym, w którym wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. jest obowiązana zapłacić powodowi kwotę 1.762.199,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2016 roku oraz kosztami postępowania nakazowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód (oskarżony Ł. B.) wskazał, że w okresie od dnia 1 lutego 2012 roku do dnia 5 maja 2015 roku zawarł z pozwaną spółką 8 umów o roboty budowlane (umowy zlecenia z dnia 1 lutego 2012 roku, 11 5 marca 2012 roku, 9 marca 2012 roku, 9 marca 2012 roku, 9 lipca 2012 roku, 9 lipca 2012 roku na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich oraz umowa zlecenia na wykonanie betonowej balustrady tarasu południowego z dnia 5 maja 2015 roku), a prace remontowe objęte przedmiotem każdej ze wskazanych umów zostały przez powoda wykonane w umówionym terminie, zgodnie z postanowieniami zawartych umów oraz wytycznych wynikających z programu prac konserwatorskich pałacu O. K. w K.-W., co zostało potwierdzone w protokołach końcowych i częściowych odbiorów robót z dnia 25 marca 2013 roku, 30 listopada 2012 roku, 13 grudnia 2013 roku, 21 grudnia 2013 roku, 18 grudnia 2014 roku, 30 kwietnia 2015 roku, 26 lipca 2013 roku, 3 sierpnia 2012 roku, 27 sierpnia 2012 roku, 1 czerwca 2012

roku i 28 maja 2015 roku. Nadto, że ze względu na problemy finansowe pozwanej Spółki (...) zawarły porozumienie, na mocy którego powód zgodził się na odroczenie terminu zapłaty do dnia 31 grudnia 2015 roku, pod warunkiem uznania przez pozwaną długu w wysokości 475.389,43 zł netto. Dodał też, że strony zawarły kolejnych 7 umów, których przedmiotem były prace związane z kompleksową rewitalizacją P. w K.. Wobec niedochowania przez spółkę umówionego terminu płatności powód wystawił w dniu 8 czerwca 2016 roku 12 faktur VAT, które następnie wysłał na adres pozwanej. Wysłane faktury zostały powodowi odesłane bez dokonania ich księgowania. Pozwana spółka nie odpowiedziała również na wezwanie powoda do zapłaty należności.

(pozew – k. 69-88 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Do pozwu powód (oskarżony jw.) załączył następujące dokumenty:

1. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 1 lutego 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 584.729 zł brutto;
2. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 1 lutego 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
3. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 25 marca 2013, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
4. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 475.389,43 zł z dnia 25 marca 2013 roku;
5. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 5 marca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 474.647,20 zł brutto;
6. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 8 marca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
7. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 30 listopada 2012, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
8. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 266.379,83 zł z dnia 30 września 2014 roku;
9. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 9 lipca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 450.000 zł brutto;
10. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 13 grudnia 2013 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
11. Protokół częściowego odbioru robót z dnia 18 grudnia 2014, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
12. Protokół częściowego odbioru robót z dnia 21 grudnia 2013 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
13. Protokół częściowego odbioru robót z dnia 30 kwietnia 2015 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
14. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 287.561 zł z dnia 31 lipca 2013 roku;
15. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 9 lipca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 71.417,49 zł brutto;

16. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 9 lipca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
17. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 26 lipca 2013 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
18. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 69.176,50 zł z dnia 26 lipca 2013 roku;
19. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 9 marca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 85.087,09 zł brutto;
20. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 9 marca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
21. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 3 sierpnia 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
22. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 69.176,50 zł z dnia 28 maja 2014 roku;
23. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 9 marca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 257.193 zł brutto;
24. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 9 marca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
25. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 27 sierpnia 2013 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
26. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 209.100 zł z dnia 28 maja 2014 roku;
27. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 1 marca 2012 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 140.343,62 zł brutto;
28. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 2 marca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
29. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 1 czerwca 2012 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
30. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 54.100,50 zł z dnia 28 maja 2014 roku;
31. Umowa zlecenie na wykonanie prac remontowo-konserwatorskich zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. z dnia 5 maja 2015 roku, w której wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy zostało określone na kwotę 12.300 zł brutto;
32. Protokół przekazania terenu i placu budowy z dnia 6 maja 2015 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
33. Protokół końcowego odbioru robót z dnia 28 maja 2015 roku, podpisany przez Ł. B. i A. W.;
34. Porozumienie wraz z uznaniem długu zawarte pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowaną przez A. W. i Ł. B. w przedmiocie uznania długu w wysokości 10.000 zł z dnia 28 maja 2015 roku.

(kopie dokumentów – k. 90-150 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 10 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., aby zapłaciła na rzecz powoda Ł. B. kwotę 1.762.200 zł wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, kwotę 22.028 zł tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(nakaz zapłaty – k. 68 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 13 marca 2017 roku pokrzywdzona Spółka złożyła w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt X Gnc (...) zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, w których wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, wskazując w uzasadnieniu, że dochodzone pozwem wynagrodzenie jest nienależne, bowiem częściowo obejmuje wynagrodzenie za prace wykonane i zapłacone, a częściowo za prace, których powód nigdy nie wykonał na rzecz pozwanej. Na dowód czego złączyła faktury oraz potwierdzenia wykonania przelewu krajowego.

(zarzuty – k. 151-174 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 29 marca 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 24.600 zł, tytułem częściowego ręcznego wykończenia ścian oraz wywozu gruzu na terenie P. K..

(Faktura VAT – k. 9 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 4 kwietnia 2021 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 10 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 30 kwietnia 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 49.200 zł, tytułem częściowego ręcznego wyburzenia ścian na terenie P. K..

(Faktura VAT – k. 11 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniach 13 i 27 kwietnia 2021 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 12,13 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 4 maja 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 30.750 zł, tytułem malowania ścian i sufitów części konferencyjnej P. K..

(Faktura VAT – k. 14 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 11 maja 2021 roku oraz w dniu 18 czerwca 2012 roku

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 15, 22 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 18 maja 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 18.450 zł, tytułem malowania ścian i sufitów części konferencyjnej P. K..

(Faktura VAT – k. 16 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 28 maja 2012 roku oraz w dniu 18 czerwca 2012 roku

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 17, 22 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 31 maja 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 6.150 zł, tytułem gipsowania ścian w części konferencyjnej P. K..

(Faktura VAT – k. 18 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 8 czerwca 2012 roku oraz w dniu 18 czerwca 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 19, 22 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 31 maja 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 18.450 zł, tytułem gipsowania ścian w części konferencyjnej P. K..

(Faktura VAT – k. 20 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 12 czerwca 2012 roku oraz w dniu 18 czerwca 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 21, 22 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 30 czerwca 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 20.000 zł, tytułem I etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 23 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 28 czerwca 2012 roku i 11 lipca 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 24 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 18 lipca 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 17.000 zł, tytułem II etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 25 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 11 lipca 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 26 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 31 lipca 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 15.000 zł, tytułem III etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 27 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 27 lipca 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 28 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 10 sierpnia 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 15.000 zł, tytułem IV etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 29 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 3 sierpnia 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 30 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 24 sierpnia 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 15.000 zł, tytułem V etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 31 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 20 sierpnia 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 32 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 31 sierpnia 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 15.000 zł, tytułem VI etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 33 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 24 sierpnia 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 34 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 12 września 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 10.000 zł, tytułem VII etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 35 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 5 września 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 36 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 26 września 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 15.000 zł, tytułem VIII etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 37 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktura została opłacona w dniu 19 września 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 38 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 4 października 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 85,44 zł, tytułem XI etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 39 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 4 października 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 11.513,71 zł, tytułem IX etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 41 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

W dniu 4 października 2012 roku C.. Ł. B. wystawił fakturę VAT numer (...), w której jako nabywcę wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., na kwotę 3.400,85 zł, tytułem X etapu remontu elewacji P. K., ściana południowa i zachowania – naprawa pozostałych tynków.

(Faktura VAT – k. 40 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017)

Faktury zostały opłacone w dniu 4 października 2012 roku.

(potwierdzenie wykonania przelewu – k. 42 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017, k.189-222, k.989 akta śledztwa plus zestawienie faktur z 12.10.2020 r., k.1836 w zw. z k.1857 -1863)

Sprawozdania finansowe przedmiotowej Spółki za lata 2012 -2015 nie wykazują zobowiązań wobec podmiotu C... Jak wskazywano Spółka na bieżąco reguluje zobowiązania, nie ma zaległości wobec Skarbu Państwa, ZUS-u oraz u dostawców mediów, towarów i usług. Spółka w związku z zaciągniętym kredytem w A. Banku winna zgłaszać wszelkie zobowiązania powyżej 100 000 zł. A takich zgłoszeń nie było. Dokumenty te zostały podpisane także przez oskarżonego A. W. (zeznania B. G. (1) k. 737-738, k.841-842, sprawozdania k.607-642, k.852-909).

Urząd Skarbowy w G. w 2017 roku w związku z prowadzoną kontrolą podatkową w firmie C.. Ł. B. zwrócił się do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o przekazanie informacji na temat usług budowlanych świadczonych w 2016 roku przez C.. Ł. B. na rzecz spółki.

(pismo – k. 1838-1839)

W 2018 roku w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Urząd Skarbowy dot. firmy (...) faktury z 2016 roku za usługi budowlane wykonane na terenie P. K. zostały wyksięgowane z roku 2016 i zaksięgowane do okresu poprzedniego. W środowisku firm budowlanych nie ma praktyki, aby faktury wystawiać po 2 latach od wykonanych usług budowlanych. Prawdopodobnie faktura powinna zostać wystawiona do 30 dnia następnego miesiąca, w którym zakończyły się prace. Ostatecznie Urząd nie wszczął postępowania podatkowego. Oskarżony wycofał Vat, gdyż faktury nie zostały zapłacone. Ł. B. złożył korektę zeznania PIT-36 za rok 2016 i wykazał dane zgodne z ustaleniami kontroli, wobec powyższego organ podatkowy nie prowadzi wobec Ł. B. żadnego postępowania za rok 2016.

(pismo – k. 1325 akta śledztwa, zeznanie świadka W. K. k. 1798v-1799v, pismo k. 1850, wyjaśnienia oskarżonego k.1960)

W P. w K. kraty nie były demontowane w przeciągu ostatnich 7 lat, w związku z czym nie mogły być oczyszczone, gdyż bez demontażu krat nie ma możliwości technicznych na ich oczyszczenie – zerwanie wszystkich warstw farby poprzedniej i naniesienie nowych warstw. W P. w ciągu ostatnich 7 lat nie były również prowadzone prace dotyczące obróbki blacharskiej budynku pałacu (rynny, uchwyty, gzymsy, pasy – demontaż, oczyszczenie z rdzy, naprawa, konserwacja, wykonanie nowych). Wykonany w P. szyb windy nie jest kompletny (brak szybu na II piętrze), dodatkowo podszybie jest niewłaściwie wyizolowane przeciw podciąganiu wody gruntowej. Elewacja klinkierowa i kamienna P. nie była remontowana w okresie ostatnich 7 lat. Cegła na elewacji była tylko umyta przy pomocy myjki ciśnieniowej. W zakresie elewacji tarasu, zakres zawansowanych prac nie przekraczał 20 %.

(opinia biegłego W. P. (2) z zakresu budownictwa – k. 1130-1171 akta śledztwa tom VI, uzupełniająca opinia biegłego W. P. (2) z zakresu budownictwa – k. 1218-1249 akta śledztwa tom VII, opinia ustna k.1891 -1897, zeznanie świadka D. F. k. 1834-1834v, M. G. k.1832v-1833v.)

Biegły W. P. (2) wykonał porównanie prac zapłaconych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. z własną wyceną (biegły obmierzył (księgi obmiarów robót), ocenił jakość prac i dokonał ich wyceny – skosztorysował w całości)wykonaną na polecenie Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy (w sprawie o sygnaturze akt X GC (...)), w wyniku której ustalił po stronie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nadpłatę za wykonane prace na rzecz wykonawców w wysokości 105.973,06 zł.

(faktury -zestawienie – k. 1857-1863)

W wyniku uaktualnienia przez biegłego na dzień 31 stycznia 2021 roku porównania prac zapłaconych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. z własną wyceną zweryfikowaną w opinii uzupełniającej wykonanej na polecenie Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy (w sprawie o sygnaturze akt X GC (...)), biegły ustalił po stronie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nadpłatę za roboty wewnętrzne w wysokości 231.033,39 zł oraz za roboty wykonane przez Ł. B. i A. W. w wysokości 187,26 zł. W opinii uzupełniającej sporządzonej w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt X GC (...) biegły z zakresu budownictwa lądowego ustosunkował się do wszystkich uwag, zapytań i propozycji zmiany podstaw wyceny poszczególnych pozycji kosztorysowych. Biegły przeanalizował wszystkie 24 kosztorysy z opinii głównej i dokonał stosownych korekt w związku z nowymi podniesionymi okolicznościami przez strony sporu.

(aktualizacja zestawienia – k. 1883-1889, opinia główna i uzupełniająca ze sprawy X GC (...), opinia k.1891-1897)

Strony tego postępowania są rozliczone, a za wykonane prace strona pałacowa nadpłaciła 187,26 zł. Biegły wskazał również, że niektóre prace prowadzone na terenie pałacu nie kwalifikowały się w kategorię renowacji obiektu zabytkowego, gdyż renowacja obiektu zabytkowego polega na renowacji elementów zabytkowych w taki sposób by odpowiadały oryginałowi. Stąd też nie mogło być mowy o wycenie wg KNR-ów przeznaczonych dla obiektów zabytkowych (jak chcieli oskarżeni). Biegły wskazał na brak wiedzy specjalistycznej wykonawców, a co za tym, że prace nie były wykonane zgodnie ze sztuką konserwatorską.

Protokoły odbioru robót renowacyjnych są nieczytelne i nie obrazują faktycznego zakresu prac, nie dotyczyły szczegółów prac, a jedynie zawierały w tym zakresie ogólne informacje. Biegły dokonał zatem zakresu i wyceny robót.

(zeznanie W. P. (2) k. 1891v-1897)

Dokumenty zabezpieczone w toku postępowania PR 2Ds. (...).2017 nie zostały wykonane na tym samym urządzeniu drukującym. W wyniku badań stwierdzono kilka grup dokumentów: dokumenty, które zostały wykonane za pomocą urządzenia/urządzeń pracującego w technice druku natryskowego w trybie monochromatycznym, dokumenty wykonane za pomocą urządzenia pracującego w technice termicznego utrwalania tonera w trybie monochromatycznym w obrębie których występują dokumenty, na których ujawniono cechy indywidualne zgodne z cechami, jakie znajdują się na wydrukach pobranych z urządzenia wielofunkcyjnego o nazwie C. imageRUNNER 2520, dokumenty nieposiadające żadnych cech indywidualnych oraz dokumenty, które posiadają cechy indywidualne, których nie ujawniono w obrębie wydruków porównawczych. Dowodowe dokumenty nie zostały wykonane za pomocą tego samego tonera. Część dokumentów: została wykonana za pomocą urządzenia dostarczonego do badań o nazwie C. imageRUNNER 2520. Nie jest możliwe określenie czy wszystkie dowodowe dokumenty zostały sporządzone w tym samym czasie. Wg danych (...) daty utworzenia zakwestionowanych faktur to 9, 18, 22 marca 2016 roku, 18 maja 2016 roku.

(opinia biegłego Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji W Ł. – k. 1256-1315 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017, opinia biegłego z zakresu informatyki – k. 1332-1353 akta śledztwa PR 2 Ds (...).2017, protokół oględzin rzeczy k.1438-1445 akta śledztwa, opinia k.1666-1681 akta śledztwa tom IX)

Oskarżony A. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień oświadczając, że umowy są ważne, roboty wykonano i zapłata firmie (...) się należy. (k.1775-1776 tom II sądowy). Na rozprawie 23 kwietnia 2021 roku złożył wyjaśnienia, w których opisał znajomość z B. G. (2), wskazał rodzaj prac

wykonywanych przez jego firmę, firmę (...) oraz rozliczenie prac. (k.1952 -1958 tom I sądowy). A. W. na chwilę obecną jest osobą niekaraną (k.2050 tom II sądowy) W toku niniejszego procesu sąd uzyskał informację, że wykonał on nałożone na niego obowiązki wyrokiem wydanym w sprawie II K (...) (k.2112 tom II sądowy, k.1126-1129 k. 1656-1658 akta śledztwa tom IX). Nadto był on w przeszłości karany za czyny podobne (k.1842 tom I sądowy).

Oskarżony Ł. B. także zakwestionował swoje sprawstwo i winę. Opisał znajomość z A. W., B. G. (2). Nadto, że był głównym wykonawcą, że nie żądał pieniędzy za prace, których nie wykonał. Odniósł się do prac remontowych, które wykonywała jego firma oraz do wyliczeń biegłego wskazując, że biegły winien zastosować stawki dla obiektów zabytkowych. W zakresie kwestionowanych faktur wyjaśnił, iż je wystawił, a jak nie zostały zapłacone to wycofał VAT. Urząd Skarbowy nie zakwestionował tego (k.1958-1961 tom I sądowy). W/w nie był karany (k. 2049 tom II sądowy).

Dokonując ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się głównie na dokumentach – fakturach, umowach, zeznaniach świadków m.in. B. G. (1), A. G., K. K. (2) gdyż nie ma powodów, aby takiej wiary tym dowodom odmówić. Podstawę do ustaleń stanowiły także protokoły oględzin rzeczy, ekspertyzy kryminalistyczne – opinie.

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków, gdyż były one spójne zarówno wewnątrz, jak i między sobą oraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. B. G. (1) opisał powstanie spółki, relacje z A. W. zakres prac remontowych wykonanych i rozliczonych. M. P. potwierdziła konflikt wspólników, który związany był z rozliczeniami w spółce wskazała, że A. W. zaczął przedstawiać do zapłaty faktury za prace, które nie miały miejsca w rzeczywistości jak również zmienił harmonogram rozliczenia pożyczki z (...)u. Brak również podstaw by kwestionować zeznania A. G.. Wskazała ona podobnie jak B. G. (1), że faktury za wykonane prace były rozliczane na bieżąco. Pamięta jak Pan B. przychodził do niej z fakturą prosząc od razu o zapłatę. Spóźnienie płatności stwarzało mu problemy, gdyż nie mógł płacić zatrudnionym osobom- tak tłumaczył. Fakt rozliczeń na bieżąco potwierdziła także świadek K. K. (2).

Brak podstaw by kwestionować zeznania świadka A. U.. Opisał on swoje obowiązki jako pracownika w P. K.. Podobnie należy ocenić zeznania świadka M. K., który pracował na terenie w/w budynku jako kierownik budowy przy remoncie elewacji. On również zeznał, że nigdy nie słyszał by Pan B. skarżył się, że mu nie zapłacono. Za wiarygodne sąd uznał również zeznania świadka J. W.. Pełnił on obowiązki inspektora nadzoru na przedmiotowym obiekcie zabytkowym wskazując jednocześnie jakie obowiązki do niego należały. On także zeznał, że kwestie finansowe zostały rozliczone.

Sąd dał wiarę także pracownikom D. M., P. S. i T. G.. Opisali oni jakie prace wykonywali na obiekcie P. K. i komu podlegali. Nie sposób też kwestionować zeznań świadka P. G.. Pełnił on niejako „nadzór inwestorski”, zajmował się logistyką przy remoncie budynku. Jego zeznania są zbieżne z zeznaniami B. G. (1), wewnątrz spójne. On również wskazał, że firma (...) za wszystkie wykonane prace otrzymała wynagrodzenie. Jak zeznał - oskarżony tego pilnował, by płatności były realizowane na bieżąco.

Za wiarygodne sąd uznał zeznania świadka J. Ś. – architekta, który wykonywał dokumentację architektoniczną przebudowy i rozbudowy budynku. Opisał on wykonywane prace na tym terenie, relacje pomiędzy wspólnikami, wspominał także o rozliczeniach finansowych.

Zeznania świadków M. S., R. T., M. G., D. F. sąd uznał za prawdziwe. Świadkowie opisali roboty jak wykonywali podczas remontu P. K., że wypłaty wynagrodzeń były na bieżąco, jedynie syn oskarżonego A. W. zeznał, że od taty dowiedział się, że były jakieś problemy z płatnościami.

Jako wiarygodne sąd uznał także zeznania świadka P. Z., który jako konstruktor współpracował z J. Ś. przy projekcie budowlanym. Jego zeznania są logiczne i zbieżne z zeznaniami osób tworzących ten projekt.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. K.. Wskazał on, że Urząd Skarbowy zakwestionował wszystkie faktury wystawione w 2016 roku przez Ł. B.. Zeznał też, że pierwszy raz spotkał się z przypadkiem by faktury zostały wystawione po kilku latach od wykonanych robót. Faktura za roboty budowlane winna być wystawiona do 30 dnia następnego miesiąca, w którym zakończyły się prace.

Dodatkowo należy wskazać, że przesłuchani świadkowie byli osobami obcymi dla oskarżonych. Brak zatem podstaw by uznać, że zeznawali oni odmiennie niż miało to miejsce w rzeczywistości.

Walog wiarygodności Sąd przypisał opiniom kryminalistycznym, w tym m.in. opiniom z zakresu budownictwa albowiem zostały one sporządzone zgodnie z posiadaną przez biegłych wiedzą specjalistyczną, mają charakter jasny, spójny i pełny.

W całości przymiot wiarygodności posiadają także pozostałe środki dowodowe o charakterze nieosobowym zgromadzone w sprawie, albowiem zostały zebrane zgodnie z przepisami prawa i nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonych – w zakresie prac za które domagają się zapłaty, gdyż pozostawały one w sprzeczności z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami tak z zeznaniami świadków jak i dokumentów (umów, faktur). Nie ulega wątpliwości, że oskarżeni wykonywali prace remontowe na tym obiekcie i że za te prace wynagrodzenie zostało im zapłacone. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przedstawiona przez stronę poszkodowaną wersja wydarzeń w przedmiotowej sprawie jest logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Bezsprzeczne jest, że w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością doszło do konfliktu pomiędzy dwoma wspólnikami spółki, który z czasem eskalował i przybierał coraz poważniejsze rozmiary (treść znajdujących się w aktach sprawy protokołów zgromadzeń wspólników, złożony przez A. W. pozew przeciwko spółce). Spór pomiędzy wspólnikami dotyczył w dużej mierze spraw finansowych spółki, a jego efektem była utrata zaufania przez B. G. (1) do A. W.. Niezgodna z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego jest sytuacja, w której przedsiębiorca budowlany przedstawia spółce dla której świadczył usługi faktury za wykonane prace po upływie ponad 3 lat od ich realizacji, nie upominając się wcześniej w żaden oficjalny sposób o ich zapłatę i bazując wyłącznie na zapewnieniach jednego ze wspólników, nawet jeżeli utrzymuje się z nim stosunki o charakterze koleżeńskim. Dodatkowo Sąd stoi na stanowisku, że przedsiębiorca, który uzyskiwał informacje o złej sytuacji finansowej spółki powinien tym bardziej podjąć kroki zmierzające do szybkiego wyegzekwowania swoich należności, wobec możliwości ogłoszenia upadłości spółki. Zwłaszcza, że rzekoma kwota zaległości stanowiła mienie wielkiej wartości. Przywołać tu należy zeznania świadka W. K., zawodowo zajmującego się obsługą rachunkową przedsiębiorców, który wskazał, że nie spotkał się z podobną praktyką w branży budowlanej. Ponadto wątpliwości w przedmiotowej sprawie budził fakt, iż na wszystkich przedstawionych przez Ł. B. dokumentach (umowy zlecenia, protokoły przekazania terenu i placu budowy, protokoły końcowego odbioru robót oraz porozumień wraz z uznaniem długu), jaka osoba reprezentująca pokrzywdzoną spółkę wskazany był wyłącznie A. W., pełniący wówczas funkcję (...) Spółki z o.o. Pałac K.. Żaden z przedstawionych dokumentów nie został podpisany przez B. G. (3), który był Prezesem Zarządu tejże Spółki, ani przez innych pracowników tego podmiotu. W toku postępowania wykazano również, że A. W. dysponował pieczętami spółki, po odwołaniu go z funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki. Nie bez znaczenia jest również przedstawiona w sprawie opinia biegłego z zakresu budownictwa, który po przeanalizowaniu zakresu prac prowadzonych w P. w K. usytuowanym przy ulicy (...) pod numerem (...) stwierdził, że pokrzywdzona spółka rozliczyła się z wykonawcami (firmami oskarżonych) prac budowlanych, remontowych oraz że zapłaciła za ich wykonanie stosowne wynagrodzenie, a nawet, że nadpłaciła.

Jako wiarygodne lecz niewiele wnoszące do sprawy sąd uznał zeznania świadka A. B..

Nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo. To ostatnie zachodzi tylko wtedy, kiedy sprawca działał w określony sposób, mianowicie wprowadzając w błąd, wyzyskując błąd lub wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania (por. Kardas, O wzajemnych relacjach, s. 20). Takie ujęcie wskazuje, że omawiany czyn można popełnić wyłącznie przez działanie. Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Ta postać oszustwa nazywana bywa „oszustwem czynnym” (por. Michalski [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 1133). Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (damnum emergens) lub umniejszenie przyszłych zysków (lucrum cessans). Przedmiotem czynności wykonawczej są wszelkiego rodzaju przedmioty

materialne ucieleśniające prawa majątkowe, którymi rozporządza pokrzywdzony. Oszustwo określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Skutek stanowi niekorzystne rozporządzenie mieniem. Do momentu, kiedy rozporządzenie nastąpi, można mówić tylko o usiłowaniu oszustwa, z chwilą rozporządzenia zostaje ono dokonane (wyrok SN z 8.01.1999 r., V KKN 513/97, Prok. i Pr.-wkl. 1999/6, poz. 8; Marek, Komentarz, s. 609; Dąbrowska-Kardas, Kardas [w:] Zoll III, s. 296 i n.).

Przepis art. 294 § 1 k.k. tworzy kwalifikowane typy: kradzieży zwykłej, komputerowej, przywłaszczenia, sprzeniewierzenia, uruchamiania impulsów telefonicznych, oszustwa, oszustwa komputerowego, uszkodzenia rzeczy, uszkodzenia kabla podmorskiego oraz umyślnego paserstwa. Znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, czyli de lege lata – mienia o wartości przekraczającej 200 000 zł. W razie popełnienia czynu w ramach współdziałania przestępnego dla oceny wartości naruszonego mienia jako znacznej wartości istotna jest łączna wartość mienia, a nie wartość mienia naruszonego bezpośrednio przez każdego ze sprawców (wyrok SN z 2.09.1955 r., I K 526/55, Zb. Orz. SN 1956/7; Wąsek, Współsprawstwo, s. 40–43; Michalski [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 1266).

Przedmiotem ochrony objętej treścią art. 271 § 1 k.k. są wiarygodność dokumentów, jak również zaufanie obywateli do prawdziwości dokumentów wystawianych przez osoby specjalnie do tego powołane oraz zaufanie mocodawców do rzetelności osób upoważnionych do wystawiania dokumentów. W przestępstwie z art. 271 k.k. (zwanym fałszem intelektualnym) czynność sprawcza polega na poświadczeniu nieprawdy (przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę upoważnioną do wystawienia dokumentu) co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca, lub też na ich przeinaczeniu lub zatajeniu; potwierdzenie to może mieć charakter odrębnego dokumentu, może być też częścią innego dokumentu. Poprzez poświadczenie nieprawdy sprawca uprawniony do wystawienia dokumentu tworzy dokument autentyczny, jednakże o nieprawdziwej treści w zakresie okoliczności mającej znaczenie prawne (postanowienie SN z 8.11.2002 r., II KKN 139/01, LEX nr 74399).

Przedmiotem ochrony art. 273 k.k. jest wiarygodność dokumentów. Według Z. przepis ten ma wiele ubocznych przedmiotów ochrony, używanie bowiem dokumentu może wiązać się z naruszeniem innych dóbr prawnych, np. mienia. Strona przedmiotowa polega na użyciu dokumentu określonego w art. 271 lub 272. Użyciem dokumentu jest przedstawienie go jakiemuś organowi, a nawet osobie prywatnej, jeżeli wobec niej ma wywołać pewien skutek mający znaczenie prawne (Peiper, Komentarz, s. 404). Używanie musi zatem stanowić wykorzystanie znaczenia prawnego dokumentu; posługiwanie się nim dla innych celów nie stanowi przestępstwa z art. 273 k.k. Jest to przestępstwo umyślne, gdzie w grę wchodzi zarówno zamiar bezpośredni, jak i ewentualny. Dla przyjęcia umyślnej realizacji znamion czynu zabronionego z art. 273 k.k. wystarczająca jest świadomość, że dokument, którego się używa, zawiera poświadczenie nieprawdy. Nie jest natomiast niezbędna także wiedza o tym, w jakich okolicznościach doszło do sporządzenia tego poświadczenia (wyrok SA w Warszawie z 15.02.2017 r., II AKa 446/16, LEX nr 2278163). Występek ten ma charakter formalny (Wróbel, Sroka [w:] Wróbel, Zoll II/2, s. 774). Por. też wyrok SA w Katowicach z 30.06.2017 r., II AKa 211/17, LEX nr 2420911: „Czyn z art. 273 k.k. jest przestępstwem formalnym, które popełnione jest już z chwilą każdego przedstawienia dokumentu poświadczającego nieprawdę osobie lub instytucji, dla których ma to znaczenie prawne”. „Dla bytu przestępstwa, które przewiduje art. 273 k.k., obojętne jest, czy wystawca dokumentu poświadczającego nieprawdę, tj. funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawiania dokumentu, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej czy w innym celu, jak również z jakich pobudek” (wyrok SN z 4.12.2003 r., WA 53/03, OSNKW 2004/2, poz. 20).

Przedmiotem ochrony w art. 296 jest prawidłowe gospodarowanie i odpowiedzialne zajmowanie się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osób wymienionych w tym przepisie. Natomiast według O. G. przepis chroni interesy każdego, kto na określonej w nim podstawie powierza innej osobie zajmowanie się jego sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach (wyrok z 27 października 2005 r., II AKa 88/05, KZS 2006, z. 7-8, poz. 135) przestępstwo określone w art. 296 § 1 jest przestępstwem indywidualnym, a zatem odpowiedzialności z niego wynikającej może podlegać jedynie ściśle określony w tym przepisie krąg podmiotów. Ustawodawca przyjął, że w przypadku art. 296 § 1 tak kwalifikowanymi podmiotami

są osoby, które są obowiązane na podstawie jednego z wymienionych w nim źródeł do zajmowania się sprawami majątkowymi określonych osób lub jednostek, rozumianego jako zobowiązanie lub uprawnienie do podejmowania decyzji należących do sfery zarządzania majątkiem, co się wiąże z faktycznym wpływem decyzyjnym na kształtowanie określonych wartości ekonomicznych zarządzanego mienia. Z językowego punktu widzenia zarządzanie czymś należy łączyć z możliwością nakazania wykonania czegoś, wydawania poleceń, administrowania i kierowania, a więc określonym władztwem. Zachowanie się sprawcy czynu zabronionego z art. 296 wyznaczają trzy elementy: formalna szczególna powinność określonego zachowania się sprawcy na rzecz pokrzywdzonego, nadużycie przez sprawcę swoich uprawnień lub niedopełnienie przez niego obowiązków oraz powstanie szkody u pokrzywdzonego jako wynik realizacji przez sprawcę znamion czynnościowych. Wszystkie te elementy muszą wystąpić łącznie, a pomiędzy nimi powinien istnieć związek przyczynowo-skutkowy (wyrok SA we Wrocławiu z 5 września 2012 r., II AKa 155/12, LEX nr 1223512). Każde działanie osób obowiązanych do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą innej osoby (fizycznej lub prawnej) albo jednostki organizacyjnej, stanowiące nadużycie udzielonych uprawnień lub niedopełnienie obowiązku, może być oceniane w kontekście odpowiedzialności z art. 296 k.k., o ile skutkowało uszczupleniem majątku wyrażającym się w różnicy pomiędzy stanem majątkowym osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej, jaki zaistniałby, gdyby do nadużycia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków nie doszło, a stanem, jaki istnieje po zaistnieniu tych uchybień. Szkodą w tego typu przestępstwach będzie więc każde nieuzasadnione uszczuplenie stanu majątkowego jednostki, niezależnie od tego, czy w konsekwencji działania stanowiące nadużycie udzielonych uprawnień lub niedopełnienie obowiązku przyniosło tej jednostce jakies realne korzyści (wyrok SA w Rzeszowie z 17 września 2013 r., II AKa 72/13, LEX nr 1375850).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleniach w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że oskarżeni w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowali doprowadzić (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.762.199,25 zł, w ten sposób że poświadczyli nieprawdę wystawiając dokumenty w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w których wskazali na istnienie zdarzeń gospodarczych, które faktycznie niezaistniały, a następnie Ł. B. poświadczyl nieprawdę w zakresie wystawionych faktur z dnia 8 czerwca 2016 roku i posłużył się nimi przesyłając je do pokrzywdzonej spółki, a następnie skierował pozew do Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydziału Gospodarczego, na podstawie którego Sąd ten wydał na jego rzecz nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, przy czym oskarżeni nie osiągnęli zamierzonego celu ze względu na skuteczne złożenie przez pokrzywdzoną spółkę zarzutów od nakazu zapłaty. Ponadto z poczynionych w sprawie ustaleń, a w szczególności z opinii biegłego z zakresu budownictwa wynika, że Ł. B. i A. W. poświadczyli nieprawdę w dokumentach, wskazując w nich na istnienie zdarzeń gospodarczych, mających mieć miejsce na terenie P. K. w K., które faktycznie nie nastąpiły. Dodatkowo Ł. B. użył tych dokumentów, składając jest w postępowaniu przygotowawczym PR 2 Ds. (...).2017.

Stosownie do treści art. 62 § 2 k.k.s. kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie.

Przedmiotem ochrony w art. 62 k.k.s. są określone przez prawo podatkowe obowiązki ewidencyjne w postaci wystawienia rzetelnej, prawidłowej faktury lub rachunku za wykonanie świadczenia oraz posługiwania się i przechowywania dokumentów podatkowych. W następstwie przepis chroni także wiarygodność dokumentów podatkowych, prawidłowe funkcjonowanie organów administracji, mienie wierzyciela podatkowego, a także bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. W art. 62 § 2 k.k.s. spenalizowano:

- a) wystawianie faktur i rachunków nierzetelnych oraz
- b) używanie takich nierzetelnych dokumentów transakcyjnych.

Pierwszego z tych czynów dopuszcza się podmiot zobowiązany do wystawienia faktury lub rachunku, w tym także zatrudniony u takiego podatnika, który rachunek (fakturę) wystawia. Nierzetelne są rachunek lub faktura niezgodne z rzeczywistością, a więc nieodzwierciedlające prawdziwego stanu rzeczy odnośnie do istotnych elementów tych

dokumentów, np. dokonania transakcji w ogóle, jej daty, danych nabywcy i zbywcy, ilości towaru, ceny jednostkowej, wartości transakcji itd. Chodzi tu bowiem o taką niezgodność z rzeczywistym stanem, która ma znaczenie dla postępowania podatkowego i obowiązku podatkowego. Posługiwanie się nierzetelną fakturą lub rachunkiem to już czyn popełniany przez podatnika (w praktyce odbiorcę rachunku lub faktury), który w postępowaniu w przedmiocie własnego zobowiązania podatkowego wykorzystuje nierzetelny dokument transakcji.

Nie ulega wątpliwości, że wystawione przez Ł. B. w dniu 8 czerwca 2016 roku faktury VAT nie dokumentowały istniejących w rzeczywistości zdarzeń gospodarczych, wobec czego posłużenie się nimi przedkładając je pokrzywdzonej spółce, a następnie załączając je do złożonego pozwu, jako dokumentów potwierdzających istnienie roszczenia objętego zakresem powództwa wypełniało znamiona czynu z art. 62 § 2 k.k.s. Podobnie w toku postępowania w opinii biegłego z zakresu budownictwa wskazano, że usługi w postaci remontu elewacji strony północnej część druga i dodatkowa adaptacja pomieszczeń gospodarczych zostały wcześniej wykonane i rozliczone, wobec powyższego wystawienie przez A. W. nierzetelnych faktur VAT numer (...) i posłużenie się nimi, przesyłając je do pokrzywdzonej spółki w oczekiwaniu na zapłacenie przez nią kwot w nich wskazanych również wypełnia znamiona czynu z art. 62 § 2 k.k.s. Poczynione ustalenia pozwoliły także przypisać A. W. usiłowanie oszustwa, a co za tym idzie działania na szkodę (...) Spółka z o.o. gdyż jako osoba zobowiązana do zajmowania się sprawami majątkowymi tego podmiotu, wystawił poświadczające nieprawdę faktury, po czym zażądał ich zapłaty od tejże Spółki.

Oskarżeni są osobami dorosłymi. W toku postępowania sądowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały w stopniu znacznym u oskarżonych zdolność rozpoznania znaczenia przypisanych im czynów i pokierowania postępowaniem. Oskarżeni mieli możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w aspekcie fizycznym jak i prawnym. W chwili dokonania przypisanych im czynów mieli niczym nie skrepowaną wolną wolę i mogli zachować się zgodnie z normami prawnymi. Biorąc pod uwagę wskazania art. 115 § 2 k.k., należy stwierdzić, że czyny oskarżonych charakteryzuje większa niż znikoma społeczna szkodliwość. W sprawie nie zaistniały również żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynów oskarżonych i tym samym usprawiedliwiały zachowanie niezgodne z prawem. W konsekwencji, oskarżonych należy uznać za winnych dokonania czynów bezprawnych, karalnych i karygodnych.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd miał na uwadze dyrektywy art. 53 § 1 i § 2 k.k. Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał :

- naruszenie różnych dóbr prawnych: dobra prawnego w postaci mienia, pewności obrotu opartej na publicznym zaufaniu do dokumentów i domniemaniu prawdziwości pism mających taki charakter, interesy majątkowe podmiotu, który powierzył zajmowanie się nimi innej osobie, zaufanie mocodawcy do tej osoby, a także pewien standard należytej staranności w prowadzeniu cudzych interesów majątkowych,
- łatwy sposób na osiągnięcie korzyści majątkowych,
- działanie wspólnie i w porozumieniu
- podjęte działania w zw. z mieniem wielkiej wartości,

Na korzyść zaś:

- niekaralność
- ustabilizowana sytuacja rodzinna i zawodowa.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonym kary jednostkowe oraz łączne jak w wyroku w punktach od 1.-7.

Z uwagi na to, że czyny popełnione przez oskarżonych A. W. i Ł. B. pozostają w zbiegu realnym, zaktualizował się obowiązek Sądu wymierzenia kary łącznej. Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę

asperacji. Przemawia za nią związek czasowy oraz podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy tymi przestępstwami, także i to, że czyny te były skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym. W związku z powyższym Sąd wymierzył oskarżonym kary jak wskazano powyżej. Z uwagi na to, iż w/w oskarżeni, działali w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem koniecznym stało przyjęcie konstrukcji opisanej w art. 12 k.k. Wymierzając zaś kary sąd miał na uwadze treść art. 4 §1 k.k. i 2 §2 k.k.s.

Kary wymierzone oskarżonym (zarówno jednostkowe jak i łączne) w swej dolegliwości nie przekraczają stopnia winy, a jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości spełniają swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonych, nadto są zgodne z dyrektywami z art. 53 §1 i §2 k.k. Swoim dotychczasowym zachowaniem oskarżeni jednoznacznie okazali lekceważący stosunek dla porządku prawnego. Jako przedsiębiorcy działający na rynku musieli zdawać sobie sprawę z faktu, że popełnienie przedmiotowych przestępstw, może skutkować wymierzeniem im surowej bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Tego rodzaju zachowania w stosunkach biznesowych, handlowych nie powinny mieć miejsca, są wysoce naganne i zasługują na surową karę.

Podsumowując, w przekonaniu Sądu kary jednostkowe jak i kary łączne, wymierzone oskarżonym są adekwatne do stopnia zawinienia i uwzględniają stopień społecznej szkodliwości ich czynów. Kary łączne orzeczone w tym rozmiarze będą w stanie spełnić swe podstawowe cele tak w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa jak i w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonych.

W zakresie wniosku o naprawienie szkody podnieść należy, że alternatywą dla omawianego obowiązku – w przypadku gdy jego orzeczenie jest znacznie utrudnione – jest możliwość orzeczenia przez sąd nawiązki na rzecz pokrzywdzonego lub – w razie jego śmierci – na rzecz osoby najbliższej, której sytuacja życiowa wskutek śmierci pokrzywdzonego uległa znacznemu pogorszeniu. Jeżeli orzeczenie obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za krzywdę wiązałoby się ze znacznymi komplikacjami, sąd uprawniony jest do zastosowania rozwiązania zastępczego, którym jest nawiązka z art. 46 §2 k.k. Trafnie uważa się w piśmiennictwie komentowane rozwiązanie za podyktowane względami praktycznymi oraz wcześniej wspomnianymi trudnościami w zakresie dowodzenia precyzyjnych rozmiarów szkody, które mogłyby prowadzić do przewlekłości w sytuacji, gdy zasadnicze okoliczności ujęte w akcie oskarżenia zostały już ustalone (P. Kozłowska-Kalisz [w:] Kodeks..., red. M. Mozgawa, 2020, art. 46). Nawiązka przybierze tu więc postać swoiście zryczałtowanego odszkodowania, choć przy określaniu jej wysokości sąd powinien oszacować ją w granicach przybliżonych do wysokości wyrządzonej szkody, tak aby spełniła swą kompensacyjną funkcję. Orzeczenie nawiązki w wysokości, która nie pokrywa w całości wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem, otwiera drogę do dochodzenia części niezaspokojonej w procesie cywilnym (§3). „Norma dekodowana z art. 46 §2 k.k. chroni interesy pokrzywdzonego oraz osób, których sytuacja życiowa w wyniku śmierci spowodowanej przestępstwem uległa pogorszeniu i nałożenie nawiązki ma ją w pewnym stopniu zrekompensować, lecz nie zamykać drogi do odszkodowania. Od decyzji poszkodowanych w tej sytuacji zależy, czy będą dochodzić i dowodzić szkody i jej wysokości w dalszym ewentualnym postępowaniu cywilnym” (wyrok SA we Wrocławiu z 17.05.2018 r., II AKa 106/18, LEX nr 2505792).

W realiach przedmiotowej sprawy biorąc pod uwagę rozszerzenie żądania w zakresie naprawienia szkody z kwoty 193.240,15 zł do kwoty 503.027,59 zł (k.1908-1910, k. 2053-2059) przez stronę pokrzywdzoną, należy uznać że orzeczenie naprawienia szkody w żądanym zakresie będzie znacznie utrudnione i wymagałoby przeprowadzenia długotrwałego postępowania dowodowego, co doprowadziłoby do znacznego przedłużenia postępowania, które tylko na etapie sądowym trwa już od 2019 roku. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 46 §2 k.k. zasądził solidarnie od oskarżonych Ł. B. i A. W. na rzecz pokrzywdzonej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 50.000 zł tytułem nawiązki.

W tym miejscu należy również dodać, że zasądzenie nawiązki we wskazanej wyżej kwocie nie zamyka pokrzywdzonemu możliwości dochodzenia dalszego naprawienia poniesionej szkody na gruncie postępowania cywilnego w oparciu zarówno o przepisy ogólne (art. 415 k.p.k.), jak i szczególne dotyczące niewykonania i nienależytego wykonania zobowiązań.

Mając na względzie, iż oskarżeni prowadzą działalność gospodarczą, osiągają dochody sąd obciążył A. W. i Ł. B. kosztami postępowania w kwotach po 14 199,89 zł stosownie do treści art. 627 k.p.k.